

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rossyi.

z Wilna 5. Lutego
16. Lutego Roku 1799. w Sobotę.

z Petersburga 25. Stycznia.
6. Lutego.

Naznaczeni są kommandorami półków: Kirassyerow Gudowicza 4 Podpółkownik Hotoweńskoy; Huzarskiego Szica, Półkownik Mioradowicz. Generał Lieutenant Graf Szuwałow dla domowych interessow uwolniony od służby. Otrzymali rangę Generałow Lieutenantow Generał Maiorowie znajdujący się w Collegium woijnym Lewszin; i Szef regimentu muszkietyerow Ferszter.

Półku Kirassyerow Essena 2. Półkownik Kozens został Generał Maiorem i Szefem półku Kirassyerow Szuwałowa. Generał Maior Kostilew uwalnia się od służby z pozwoleniem noszenia munduru. Półku Kirassyerow Szefem, i Ukraińskiew Kawaleryi Inspektorem będzie Generał Maior Xiaże Ramodanowski Ładizeński. Półkownik, dziś Generał Maior Swieczin 2. naznacza się Szefem półku Kozensa, Kozens półku Xcia Ramodanowskiego.

Zostają Podpółkownicy Półkownikami: woyska Dońskiego Denisow 10, Efremow, i Nesmianow. Admirał Mordwinow uwolniony od służby. Na miejsce jego mieć będzie główną kommandę na flocie czarnomorskiej i nad portami Admirał von Desin 1. Wice-Admirał von Desin 2. otrzymał rangę Admirala czerwoney flagi, zostawiony przy najwyższej kommandzie w Archangelu.

Znajdujący się w swiecie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Półkownik Riabinin, naznaczony Fligel Adiutantem Adiutant Wielkiego Xiazęcia Alexandra, Generał Maior Xiaże Czartoryjski 1. został Hofmistwem Wielkiej Xiężniczki Heleny. Też Koniuszym naznaczony Adiutant Wielkiego Xięcia Konstantina Xże Czartoryjski 2.

z Wiednia 24 Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Listy odebrane z Semlina przyswiad-

czą, iż rzeki Sawa i Dunay zamarzyły tak dalece, że czterokonne wozy, ładowne podłodach bezpiecznie przechodzą. Kupcy z Państwa Tureckiego w znaczney liczbie przybywają do miast w Węgrzech granicznych, na saniach wołami ciągnionych, dla zabrania towarow do Belgradu. W tey twierdzy czekaią wkrótce karawanu, który wszystko zaprowadzi do Constantino-
la i Salonichi.

Przed kilku dniami wysłano z Semlina do naszej stolicy, Lipska, i Drezna, wiele przędzy Tureckiey, po odprawio-
wey kwarantanie. Z regimentu Peterwadińskiego, który załoga stoi w pomienionym mieście, kilkaset żołnierza wzięto na dopełnienie półków granicznymi zwanymi; nadto jeszcze 160 maytkow z 4 Officyerami, którzy na statkach służyć będą, gdzie kaze potrzeba.

O Passwanie Oglou wiadomości jedne drugim są przeciwne. Mówiono niedawno, iż pokoiu szuka, i poddać się pragnie; dziś powiada, że do nowej kampanii przygotowania czyni. Jeżeli tak jest, negocyacje z Portą Ottomańską albo nie były rozpoczęte, albo też propozycye buntownika nie zostały przyjęte.

Ten dowódzca, osadziwszy, jak wiadomo, twierdzę Watislan niedaleko Orso-
wy położoną, wysłał 500 ludzi do Borats, i to miejsce bez odporu żadnego opanował. Kommandant Turecki nie czekaiać przybycia rokoszanow, uszedł z garniz-
nem i obywatelami. W Dubicy, Nowi, Trawnik, Zwornik, i caley Bosnii zgromadza-
ją się wczesnie Turcy, mając podobno na wiosnę wystąpić w pole, i pomagać Sera-
skierowi do przywrócenia spokojności.

Prywatne listy z Constantinopola do-
noszą, że do d. 24 Grudnia żadnych rap-
portow dokładnych Porta z Egiptu nie o-
debrała. Słychać było, iż Generał Buonaparte po wiadomym buncie mieszkańcow
Cairu, okrutnie z niemi postępować zaczął. Ktokolwiek odważył się bydź przeciwnym
wodzowi Francuzkiemu, zginąć musiał;

miasta, wsie, i miasteczka obrócono w peryny, na które padało podeyrzenie, że nieprzyjaciółm RPtey przyiły.

W przeciągu 3 dni, przybyło dwóch gońców Neapolitańskich do naszej stolicy; aż do brzegów Po rzeki straż ich Cisalpińska prowadziła. Powiadają, że General Baron de Mack pod Capuą ma jeszcze 50 lub 60 tysięcy żołnierza, nie licząc korpusu spodziewanego z Liworny. Wódz pomieniony przypisuje wszystkie klęski wojsk Króla Jmci Dwóch Sicilii, bitwie stoczoney pod Calvi, gdzie cała diwizya broń złożyła, a kommandant uszedł do Florencyi, i arsztowanym został.

Dwór nasz z drugim w Niemczech Mocarstwem umówił się względem przywrócenia krajów straconych Królowi Sardyńskiemu. Przełożono Dyrektoryatowi konieczną potrzebę; ażeby ten Monarcha Państwo swoje odzyskawszy, mógł odtąd rządzić bez żadney przeszkody od Ministrów, Kommissarzów, i Generalów Francuzkich.

Kawaler Pesaro Szlachcic Wenecki, został mianowany Generalnym Kommissarzem Cesarza Jmci w Wenecyi i Prowincyach lądowych bywshy RPtey; dnia dzisiejszego wyjechał na sprawowanie urzędu. Następcą Xarzęcia Friderika d' Orange jeszcze wiadomy nie jest. Mówią że Feldmarszałek Xraze de Cobourg obeymie kommandę we Włoszech; lecz nie dotąd pewnego wiedzieć nie możemy.

Posel W. Britanii od 6 już tygodni żadnych listow nie odebrał z Londinu; mrozy nadzwyczajne, i trudna z Anglii do Niemiec przeprawa przyczyna jest tego spóźnienia. Pod Manfredonia do wielkiej bitwy przyiść miało. Francuzi morzem przystąpi, wylądować i miasto zająć chcieli. Oparty się woyska Neapolitańskie; okręta zaś Angielskie na odsiecz przybywszy był wzięły, i po długim odporze, wszystkich przymusiły do złożenia broni.

z Krakowa 27. Stycznia z Gazety Krakowskiej.

D. 24. wieczorem przybył do naszego miasta Arcy-Xiaże Józef Królestwa Węgierskiego Palatinus, iadący do S. Petersburga. Tegoż dnia znajdował się na reducie, i z najwyższą od obywatelów radością był witany. Nazajutrz rano prezentowały się Arcy-Xiążęciu wszystkie dikasteria, Biskup z Duchowieństwem, Magistrat i wiele osob znacznieszych.

Przed południem oglądał Kościół Katedralny, Zamek, Akademię, i szkoły przygłównie; Kościół S. Piotra, Tribunal appellacyjny. Forum Nobilium; dóm celny, obserwatorium. Wieczorem znajdował się na teatrze; dnia zaś wczorayszego przedsięwziął dalszą podróż.

z Wilna 9. Lutego.

Arcy-Xiaże Józef Królestwa Węgierskiego Palatinus, przybył tu d. 8; i po dwudniowym spoczynku udał się w dalszą podróż do S. Petersburga.

z Londinu 25. Stycznia z Gazety Hamburgskiej.

Rzecz jest nie wątpliwa, że Admiral Lord S. Vincent opuściwszy długie pod Cadix krazenie, powraca do portów Angielskich. Miejsce jego Lord Keith zastąpi, i flotę Hiszpańską w zupełney nieczynności utrzymywać będzie. Xiaże de Portland odebrał list od Hrabiego Balcaras z Jamaiki, 7 Listopada, w którym potwierdza się wiadomość o klęsce Generałowi O Neal zadanej, gdy osady nasze w Honduras atakował.

Późniejsze rapporta z pomienioney wyspy, tę między innymi uwagi godniejszą wiadomość przyniosły, że Namiestnik Wielkorządcy, podał prozbę do Izby Reprezentantów, ażeby pod opiekę krajową przyieli Francuzkich emigrantów, którzy po ostatniej w Molé Nicolas kapitulacyi, z majątkiem i niewolnikami wyspę S. Domingo opuścić musieli; pólki względem ich losu Król Jmci nie postanowi.

Posel Tomasz Grenville przedsięwziął podróż do Berlina. Sędziowie Hrabstwa Middlesex z przydanemi lekarzami nie dawno oglądali publiczne w Clerkenwell więzienie; pokazało się na pochwałę dozorców: iż z 5. tysięcy więźniow tam osadzonych w 4. letnim przediągu, tylko 17. osob z choroby umarło; dwóch zaś dobrowolną śmiercią życie zakończyło.

D. 18. rzadki zdarzył się przypadek w Plymouth. Wielka liczba Francuzkich jeńców wyszła z więzienia, mur wyblwszy ze środka, kilku ledwie zchwytano, inni statkami odpłyneli; lecz ponieważ wiatry są przeciwne, mamy nadzieję, że do Oyczyzny żaden nie powróci. Nie wiadomo jeszcze co się stało w Dublinie d. 22, gdy Wice-Król Lord Cornwallis podał Parlamentowi projekt przyszłego zjednoczenia.

Tym czasem garnizon Irlandzkiej stolicy znacznie wzmocniony został. Powodem są do tego liczne zchadzki obywatelów unii przeciwnych. Jedna z nich na d. 19. postanowiła. Ze Reprezentanci nie mają prawa odmieniać Konstytucyę, ani też zrzekać się przywileiow narodowi służących; że Parlament Irlandzki tylko może utrzymać swobody i niepodległość krajową; że unia wzrost dając władzy Ministrów, dla W. Britanii, równie iak dla Irlandyi będzie szkodliwą. &c.

Do tey uchwały przychyliły się całe Hrabstwa: Louth, Meath, i Drogheda.

Sposob myślenia Dublińskich obywatelów jest wiadomy. Miasto zaś i Hrabstwo Cork naygorliwiej żąda unii. Wielu w prawdzie urzędy zyskowe złożyło; nie wszyscy jednak, jak dawniej pawiadano. Parnel Kanclerz skarbowy, podobno do tego zniewolonym został, iako się pokazuje z listu Wice-Króla Margrabiego Cornwallis, d. 15.

Zważając pilnie, powiada Lord, com dnia wczorayszego słyssał od W Pana, że załem donieść muszę, że na urzędzie który dotąd piastowałeś, zostać nie możesz. Moim jest obowiązkiem nie podawać Parlamentowi projektów, na których zawisła całość i bezpieczeństwo W. Brytanii, nie mając pewności, że za utrzymaniem ich mówić będzie tak dostoiny urzędnik, iakim jest Kanclerz Skarbowy. *Cornwallis.*

W Londynie teraz i Anglii całej o niczym więcej nie słyssać mówiących, iak o przyszłej unii z Irlandyą. Wielkie przeszkody znaydą się bez wątpienia. Interes prywatny, przesąd, nieukontentowanie rokoszanów gotowych z okoliczności korzystać, zapewne przydadzą się Opozycji znaiomey. Lecz są w tym przekonaniu Angliacy, że trudności, chociażby większe od spodziewanych były, uprzątnie ręka do wielkich dzieł wdrożona.

Lord Cambden bywszy niedawno Wice-Królem Irlandyi, ma nad ziednoczeniem wiecznym dwóch narodów pracować. Potrafi zapewne wszystko do szczęśliwego końca przyprowadzić; z talentów, oświecenia i pracy pożyteczney znaiomy dobrze Irlandczykom. Unia w każdym czasie pożądana, dziś staie się potrzebną koniecznie, gdy nieprzyjaciel rozsiewając niezgodę, domową wojnę wznowić usiłuje.

Oprócz miasta Cork, Waterford, i Limerik, kilka ieszcze handlowych unii sprzyiają. Lord Maire Dublinu imieniem wspól-obywatelów podał na piśmie P. Foster dziękczynienie, iż będąc Oratorem Izby Niższej Parlamentu Irlandzkiego, iawnie wszystkim oświadczył, że na obradach w krótkie następujących żadney propozycji Reprezentantom do rozwiązania podawać nie będzie, któraby do przyszłej Królestw Unii zmierzała.

O rokoszanach Irlandzkich nic nowego nie mamy; to pewna że Ministerium nasze wielkich trudności spodziewać się musi, ponieważ 8. regimentów Angielskich do Dublinu posłać umyśliło. General StUART zdobywszy Minorke, zatrudnia się teraz naprawieniem fortifikacyi w Port Mahon zburzonych przez Hiszpanów od r. 1782. Pisał do Anglii prosząc o posiłki w żołnierzu i amunicyach.

W listach Lisbońskich czytamy, że po całym Królestwie Portugalskim czynić rozpoczęto naywiększe do wojny przygotowania. W Brezylji, mianowicie zaś w S.

Salvador i Prowincyi Fernambuc powstały zamieszania, do których Indyjanie wpływaia. Diwizyą woysk Hiszpańskich z pod Seville do Fuentarabia i innych miast obronnych przy granicy Francuzkiej między górami Pireneyskimi przeprowadzono.

W Prowincyi Languedoc, w górach Cevennes zwanych, nie ustaia domowe rozruchy; z Madritu piszą, że dawni Szuanow dowodzey broń dostarczyli mieszkańcom, i sami przywodzą. Miejsce iest do przystępu trudne, łatwe do obrony. Tam na początku 18. wieku, pod Ludwikiem 14. powstał rokosz straszliwy. Marszałek Villars bardziey dobrocią niż orężem zniewolił do pokoiu buntowników, Camisards zwanych.

Lord Macartney Wielkorządca w Przygórkach Dobrey nadziei, ma w krótkie powrócić do Ojczyzny. Na wielu miejscach w Irlandyi, mianowicie w Hrabstwach Wexford, Wicklow, i Kildare; odnowiły się przeszloroczne bezprawia. Zabójstwa i mordy są codzienne; malkontenci podpalaia domy tych obywatelów naybardziey, którzy iawnie unii sprzyiają. O milicyi Yeomen zwanej; która się potężnie przyczyniła do potłumienia rokoszu, tak sądzą dziś spiskowi, że albo z niemi się złączy, albo przynajmniej obojętną zostanie.

Dwóm piechoty regimentom do Gibraltaru płynąć kazano, z artilleryą; na miejsce woysk zaprowadzonych do Minoraki. Z pomienionej twierdzy wyszedł pod żagle z częścią garnizonu Generał Doyle; do Liworny lub Neapolu, nie wiadomo. Garnizon wyspy Guernesey wzmochniono. Dla Króla Cady na wyspie Ceylan kosztowne podarunki zawiezie okręt Kompanii Wschodnio-Indyjskiej; część znacznieysza złożona iest z sztuk mechanicznych roboty naypięknieyszey.

Aresztowanie Lorda Camelford stało się następującym sposobem. D. 12. poczta do Douvres przybywszy, iadł obiad. Potym z rybakiem zrobił umowę tajemną o przewoz do Calais, chcąc tam iakies towary przedawać. Maiąc go w podeyrzeniu rybak, rzecz obiawił iednemu z Urzędników miejscowych. Ten aresztował Lorda na bacie do żeglugi gotowego. Camelford nie czynił odporu; nazwisko swoje powiedział, tytuł przemilczał, i nazajutrz rano pod strażą do Xcia de Portland odsłany został.

z Paryża 27. Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Miasto nasze dotąd iest spokojne; lecz już się zbliża czas elekcyi; patty naród dzielące myślą o sobie; mianowicie zaś w Departamencie Saone i Loire agenci lud nakłaniaia, ażeby tych obrał Reprezentantami, którzy zeszelego roku obrani, do prawodawczego zgromadzenia przyiętemi nie

byli. Z drugiej strony Dyrektoryat chcąc się utrzymać przy dawnej władzy, przyrządził swoich obywatelom zaleca.

Listy pisane z S. Domingo w dni 20 po oddaleniu się Generała Hedouville, to jest 22. Listopada, donoszą, iż porządek i spokojność na tej wyspie panują. Pogłoska o mniemaney niepodległości dotąd się nie ziszcila. Urzędnicy dawniej postawieni postrzegają pilnie, ażeby prawa zachowane były. Generał en chef Toussaint oświadczył przed narodem, że ten jedyny cel jest pracy i zabiegów jego.

D. 17. Radzie 500. podano projekt o edukacyi publicznej. Przeciwił się onemu Reprezentant Sherlock, dla tego iż ćwiczenia gimnastyczne i wojskowe, nauka rzemiosł i kunsztów, przepominaną była. Radził więc takie napisać prawo, ażeby wszystkie dzieci bez wyłączenia, od lat 7. do 10. doskonaliły się w szkołach pierwiastkowych; od roku zaś 19. do 21. ćwiczyły się w manewrach. Mysł Sherlocka pochwalono; projekt jednak w przewłokę poszedł.

Teraz zgromadzenie prawodawcze zatrudnia się pisaniem nowych ustaw dla Korsarzew; przyjdzie nakoniec podobno do tego, że okręta neutralne prawem zastąpione będą od zbójców chciwości. Co jeśli nastąpi, dzieło całe przyznać należy Ministrowi zagranicznych interessów Talleyrand Perigord. Co większa, Dyktoryowie niektórzy Kommissarzew wyznaczonych przynaglają, ażeby rzecz kiedykolwiek kończyli.

Chociaż znajomy Haller do Włoch wyjechał, bankowy projekt nie upada, powiada iż onego ustawy w krótkce będą ogłoszone. Hrabia Cabarrus przybył do naszej stolicy i do Hagi pośpiesza jedynie dla umówienia się w zględem handlu piasrami Hiszpańskimi. Z swojej strony Minister morski Bruix umysłił wprowadzić reformę do floty naszej; półowa Oficyna row ma być skassowana. Dyktoryat nie dawno podniósł go na stopień Wice-Admirała.

Dziwna jest nie jednemu powolność Dyktoryatu, który miejsce wygnania dla deportowanych, nie już w Cayenne, lecz na wyspie Oleron bliskiej brzegów naszych wyznaczył. Ktokolwiek już na deportacyę skazany został, a dotąd prawu posłusznym nie był, w 5 dniach, jeśli zechce, pasport do Oleron otrzyma, i majątek od sekwestru uwolni. Nawet w Cayenne pozostali w życiu wygnancy do pomienionej wyspy będą przewiezionymi.

Rozgłoszono dawniej, że przyjaciel Dyktora Barras, Botto do Wiednia wyjechał. Pokazało się teraz że w stolicy naszej chorobą jest złożony. Dyktoryat 200 tysięcy liwrow rozdać kazał w Paryżu na ubogich. Liczba ich zawsze wielka, teraz się powiększyła bardzo znacznie.

Szczęściem nadzwyczajne mrozy już ustały; d. 21 deszcz wypadł.

Generał Berthier ani do Ankony, ani też do Marselli nie przybył; dziś mówią że zawinął do portów Korsykańskich z bratem Generała Buonaparte, z którym, według powieści mocno się poróżnił. 70 milionow liwrow, które Król Jmé Sardyński zebrał rozkazał z przędzy dóbr Duchowieństwa Piemontskiego, sekwestrował niedawno Generał Grouchi, Komendant wojsk Francuzkich w Turynie.

Wszystkie pisma Paryskie nie dawno głosiły, że Dyktoryat odebrał raport urzędowy o wkroczeniu do Neapolitańskiej stolicy Generała Championnet; dziś wyznają wszystkie, że tę wiadomość wyczerpnęły z prywatnych listow.

z Florencyi 15 Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Konsulowie Rzymscy mieszkańcom kraju swojego zalecili aresztować i rozbrajać ludzi, którzy pod prawdziwym lub zmyślonym nazwaniem Neapolitańskich zbiegow, ienow, &c. naprzykrzają się teraz, mianowicie podróżnym. Kto ich do domu przyjmie, 200 sztukow zapłaci. Zchwytych odsyłać trzeba do zamku S. Anioła. Po chwili władza wykonawcza ma wskazać Francuzom miasta, wsie i miasteczka, które być mają rozbroione.

Dzis wiadomość odbieramy, że Neapolitańskie woyska z Liworny do Portolongone przeszedłszy, ztamąd odplynęły do Palermo. Generał Miollis był w naszej stolicy, pośpieszając z Luki do Reggio głównej kwatery Generała Joubert. Przed portem Liworno ukazało się kilka wojennych okrętow Angielskich d. 10; zawinąć jednak nie chciały; d. zaś 12 weszły płynące z Neapolu dwa zbroyne statki, Angielski i Liwuryjski.

Chociaż woyska Francuzkie mamy wsząd na granicach, spokojność wnętrza w kraju Toskańskim nietkniętą została. Poddaństwo daje codzienne dowody przywiązania Wielkiemu Xiążęciu. Mocą ugody zawartej rząd nasz oprócz 80 tysięcy sztukow zapłaconych Generałowi Serrurier, gdy ustępował z Pistoia, zapłaci jeszcze 500 tysięcy liwrow. Posłużą do tego srebra w skarbie od obywatelow złożone w samym początku dzisiejszych rozruchow.

Z Luki piszą, że d. 11 Francuzi rekwizycyą zaieli, złoto, srebro, konie i karety nawet szlachetnych mieszkańców, żołnierzy krajowych rozbroiono, więźniow za opinie darowano wolnością; z arsenału wzięto 12 tysięcy ręcznej broni, i wiele armat, które służyć będą do osadzenia batteryi w odnodze Spezzia założonych. Twierdza RPtey Łukieskiej Veraggio, na d. 6 przyiela garnizon Francuzki.

Reszta w Dodatku.

D O D A T E K
D O
K U R Y E R A L I T E W S K I E G O

z Wilna 6. Lutego 1799. w Sobotę.

Odezwa którą Król Jmć Dwóch Sycylii wydał do poddaństwa d. 19 Grudnia, to w sobie zawiera. Postrzegłszy że nieprzyjaciel Państwo moje namiętnie umyślił stanąć posród was, wierne poddaństwo, gotując się bronić religią, życie, honor i własność naszą; naraziłem się na wszelkie przypadki. Dziś zbawienie jest wręku waszym; mała nieprzyjaciel liczbą; chcecie, a wnet ocalicie wszystko.

Niech ludzie odważni, kochający Boga, religią, i własność, porwą się do broni. Niech przypomną, że milicya nowozaciężna, utrzymała na głowie Ojca meiego Neapolitańską Koronę. (podczas wojny o sukcesyją Austryacką, gdy Xze Lobkowitz Generał woysk Maryi Teresy namiętnie kray zamysłał, pod panowaniem Karola 3.) Nigdy od wieków obywatele Neapolitańscy trwożliwemi nie byli.

Dziś gdy bronić macie sprawę Boga, Króla waszego, i własną, kto was pokonać zdoła! Lecz jeśli z ochotą niestaniecie do boju, zginie wszystko. Idźcie więc odważnie przeciw nieprzyjacielowi, nie dozwalać wkraczać do kraju; a jeśli już wtargnął, niech śmierć i grob swój tu znajdzie. Ufajcie Panu Zastępow; ten w sprawie swojej da pomoc; tu każdemu walczyć potrzeba koniecznie kto kocha Boga, wiarę, i Ojczyznę.

Ferdinand.

z Rzymu 8 Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Konsulowie nasi wszystkich obywatelów złożyli z urzędu, którzy nie uciekali do Perugia przed Neapolitańskim woyskiem. W Rzymie dziś największa nędza; żywność niestychanie droga; nadzwyczajnie zimno przywiodło obywatelów do palenia stołów, stółków &c. Ztąd między ludem wielki rozruch; Konsulowie już myśleli ustępować do zamku. Woyska Francuzkie spokojność przywróciły, mianowicie zaś obietnice zprowadzenia zboża z kraju Neapolitańskiego.

Rząd myśli z kąd ma pieniędzy dostać, Tym czasem opłatę na pocztach zwyczaj-

na podwyższono. Nie wiadome szczegóły bitwy pod Capua; o ktorey u nas urzędownie doniesiono; podobno wiele z obu stron krwi przelano. Francuzów po dwakroć, jak inni mówią, pięćkroć od szturmów odparto; po 7 tysięcy ludu legio z obu stron.

Stan miasta Neapolu ma być opłakany; rozróżnieni obywatele między sobą walczyć zaczęli. Championnet wzywa, mianowicie żołnierzy do łączenia się z woyskiem Francuzkim, przyrzekając Officerów utrzymać na dawym stopniu. Nasi Konsulowie kazali wszystko przygotować do iluminowania Kopuły S. Piotra, gdy Neapol będzie zajęty. Wszakże są to pogłoski same; Sekretarz Bassal wyjechał do armii; kazali mu podobno Konsulowie obeymować nowo-zdobytę Prowincyę imieniem RPlcy Rzymskiej.

z Bononii 13. Stycznia z Gazety Hamburgskiej.

Król Jmć zabawiwszy dni kilka w mieście naszym, przedsięwziął ma podróż do Liworny. Dnia wczorayszego wieczorem przyszło 3. tysiące Francuzkich grenadierów z Departamentu Cisalpińskiego Reno; miejsce ich zastąpiła młodź nowozaciężna. Dziś pomieniona drwizya udała się do Rumanii.

z Mediolanu 13. Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Od dwóch tygodni doznaiemy tu nadzwyczajnego zimna. Rzeka Po lodem jest okryta, i z brzegów potężnie wylała. Most pływający pod Placencją zniszczony. W kraju naszym zaczęto już wybierać młodzież do woyska. W Piemontsam wszystkich mieszkańców rozbroiono. Z regimentów Sardyńskich bardzo wielu żołnierzy ucieka.

z Wenecyi 18. Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Dnia dzisiejszego obchodziliśmy uroczyste pamiątkę doroczną wkroczenia woysk Austryackich do naszej stolicy. Wieczorem ieszcze jeden regiment posła-

no do Legnago. Cała armia w Prowincjach dawniej Weneckich rozłożona jest iak następuie: w Padwie 2. regimenta; 2. w Weronie; 2. w Vicenza; 2. w Rovigo; 1. w S. Martino; 2. w Bussolengo; 1. w Adria; 1. w Bassano; 1. w Montagnana; 2. w Treviso; 2. w Udine; 1. w Portonone; 1. w Palina; 3. w Wenecyi.

z Colonii 16 Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Twierdza Ehrenbreitstein coraz bardziej jest ścisniona, wioski okoliczne wojskiem Francuzkim napelnione, pilnują ażeby garnizon nie miał żadney komunikacyi. Po trzykroć komendant wysyłał Maiorow: Faber i Spiegel do Generała Dallemagne, prosząc ażeby przynajmniej obywatelom w Thal mieszkającym żywność zprowadzać pozwolono; ponieważ garnizon nie potrzebuie niczego; lecz nic nie otrzymał.

z Stuttgardu 15 Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Dnia wczorayszego przez Canstsd przechodziła diwizya wojsk Palatynskich, należąca przedtym do garnizonu w Manheimie. Wszystkie woyska Elektora Jmci Bawarskiego, co dotąd stały nad Renem, do Bawaryi powracać muszą. Te zas regimenta, które się znajdują w Westfalii, pójdą do Oyczyzny przez Bamberg i Nuremberg.

Od brzegow rzeki Lahn 17 Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Maior Spiegel z Kapitanem Trautenberg był ieszcze raz czwarty u Generała Dallemagne. Wczora wieczorem widziano rące z twierdzy Ehrenbreitsteinu wypuszczone. Woyska Francuzkie w Xięstwie Berg stojące, żywność od obywatelow mieć będą, według zasztey umowy.

z Walendar 23. Stycznia z Gazety Hamburgskiej.

Twierdza Ehrenbreitstein; nieskutecznie przez Generała Jourdan oblężona w roku 1795. i 1796, naostatek r. 1797. w Kwietniu przez Generała Hoche opasana, wytrzymawszy 20. miesięczną blokadę, poddała się nakoniec. Kapitulatory wczora podpisano. Garnizon nie miał żywności żadney, ani lekarstw; w dniach ostatnich funt końskiego mięsa kosztował kilkanaście graycarow, psiego dziesięć.

Warunki podpisanej kapitulacyi następują: 1. Garnizon póydzie gdzie się podobą, z honorami; bataliony zabiorą działa i bagaże. 2. Armaty i amunicyje do twierdzy należące, Francuzom wydane będą. 3. Garnizon z 1300. ludu złożony, wyni-

dzie d. 26; konie i wozy potrzebne Generała d'Allemagne dostarczy.

Tym więc sposobem upadła twierdza siła nie dobytą; Francuzi zamysłają postawić w niej załogę z 4. tysięcy złożoną. Na miejsce dawney artilleryi nowa ma być zprowadzona. Po zniesieniu fortifikacyi w Neuwied przedmostowych mówią o założeniu nowych w Rothenhanen.

z Coblence 25. Stycznia z Gazety Hamburgskiej.

Zawczora Maior Fa er był u nas; z nim do Ehrenbreitsteinu pojechał ieden z Francuzkich Generałow. Nastąpiła zatym twierdzy kapitulacya, głodem wymuszona. Zewnętrzne fortifikacye już są wojskiem zastąpione. Jutro garnizon dwoma diwizyami wyciągnie do Frankfortu. W mieście naszym i okolicach aresz owano wiele osob obwinionych o dostarczoną żywność oblężonym.

z Bruxelles 24. Stycznia z Gazety Courier du Bas-Rhin.

Podobno wyprawa wielka przeciw insurgentom wzięła pomysłny skutek; przynajmniej nam wmawiają, że w okolicach Arschot, Hasselt, Judoigne, wszystkich rozproszono. Zatym woyska na leżach tak stanęły, ażeby w przygodzie łatwo się zebrać i dać pomoc sobie mogły wzajemną. Generał Jardon z kolumną swoją powrócił do Departamentu Ourthe; miasto jednak nasze oblężone będzie, póki podatkow nie zapłaci, i młodzieży do woyska nie wyda.

Wielu obywatelow naszych aresztowano, podeyrzanych o korespondencyą z insurgentami. Ci blisko brzegow Mozy walczą codzieinnie, komu szczęście sprzyia, trudno wiedzieć, to tylko pewna, że zwycięstwa i klęski wiele kosztują z obu stron. Jeńców przewieziono do Luxemburga, gdzie już 7 dowodzcow na śmierć skazano. Las Soignies, i Brabancya Wallońska pełne są rokoszanow. Z Hagi piszą, że armia narodowa Batawow, na dwie diwizyje podzielona, liczy 25 tysięcy żołnierza; połowa ma iść do Renu, iesliby woyna wybuchnęła.

Od granic Szwaycarskich 22 Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Dziennik Direktoryatu naszego donosi, że na d. 19 w Mediolanie mówiono o wielkiej bitwie stoczoney pod Aversa między Capuą i Neapolem; Generał Rey zabitym został; raniony Championnet. Rapportow urzędowych czekamy. Traktat handlowy Szwaycarow z Francyą wkrótce podpisany będzie.